

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De ma[n]suetudine

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De mansuetudine.

Dulcissimū qđ amaro impmixtissimū. Sz animus bñssime ḡginis sol^o fuit oī amaritudine culpe ipmixtissim^o. igit^r ei^o solus anim^o fuit
 2. dulcissim^o. ¶ Itē hec dulcedo ē de bonis cognitū r habit^o. sz bñssi-
 ma ḡgo bona nobilissima i se cognouit r habuit. igit^r dulcissimi ani-
 3. mi fuit. ¶ Itē ps. Quā magna multitudo dulcedis tue quā ab. ti. sz
 bñssima ḡgo nobilissimū timorē sz reuerētiā habuit i summo. igit^r
 4. habuit dulcedinē in summo. ¶ Itē iudicū legit q^d vell^o dulci rore re-
 pletū post h^o totā areā impleuit. p^o vell^o fecit bñssima ḡgo q^d totū mun-
 5. dū dulcedie repleuit. plus igit^r dulcedinē habuit. ¶ Itē Exo. i archa
 fuit vna cū māna. Per archā brā ḡgo. p māna dulcedo summa si-
 6. gnat. igit^r r ipa in summo habuit dulcedinē. ¶ Itē Eccl. xliiij. spūs
 meus sup mel dulcis. sz p mel cōiter intelligit^r dulcissimū. iuxta illd
 7. iudicū. Quid dulcius melle. igit^r brā ḡgo habuit maiorē dulcedinē
 sup oēm dulcedinē. ¶ Itē quāto arbor altior tāto fruct^o eius dulci-
 or. sz fruct^o bñssime ḡginis fuit altissim^o. igit^r fuit dulcissimus. qz ipe
 solus dulcissim^o. Sz si fruct^o fuit dulcissim^o. igit^r r rami. iuxta illd
 iacobi. Nūqđ fons de eodē foramine emanat dulcē r amarā aquā. q
 si diceret. ḡlis intra tal^o r extra. igit^r cū de bñssima ḡgine summa dul-
 cedo exiuit. p^o q^d dulcissima fuit. Patet igit^r q^d dulcissima ḡgo boni-
 tatē r dulcedinē animi habuit in summo sup oēs viatores.

Rō p^a. **D**e mansuetudine. Est at^r mansuetudo fm glosam tra-
 ctabilitas. tractabil^o at^r ē q^d h^o bonos mores. boni aut^r mores
 2. sunt p^o ḡtutes. bñssima at^r ḡgo habuit ḡtutes in summo. igit^r tracta-
 bil^o fuit in summo. ¶ Itē iacobi. Cū mansuetudine suscipite insitum
 ḡbū. Glo. Cū mansuetudine p^o ira. Qui min^o h^o de ira mag^o h^o de
 3. mansuetudine. bñssima at^r ḡgo minus habuit de ira. uno oīno caruit
 ira. igit^r habuit mansuetudinē in summo. ¶ Itē inter supbos sp^o iur-
 gia sunt. igit^r supbia p se ē cā iurgioz. ḡ vbi plus ē de supbia plus
 de iurgijs. r vbi plus de iurgijs minus ē de mansuetudine. igit^r p oppo-
 sitū vbi min^o ē de supbia minus ē de iurgijs r plus de mansuetudine
 4. Sz in brā ḡgine fuit humilitas in summo. igit^r r mansuetudo. ¶ Itē
 tractabilis d^r q^d in oīb^o rformis r rformabilis. Tractabilis igit^r est
 q^d oīb^o oīa. istud at^r p^o esse duob^o modis. vel fm genera singuloz. si-
 cut paul^o q^d effect^o ē iudeis iudeus rē. vel fm singula genēz. r ille est
 in summo. Un^o Ber. Quid ad mariā trepidat fragilitas hūana ni-
 hil austerū in ea reperies. nihil terribile tota suavis ē. r ita oīb^o oīa
 facta. oīb^o misericordie sinū aperuit vt de plenitudine ei^o accipiāt vni-
 5. uersi. captiu^o redēptōem. infirmus curatōem. tristis p^o solatōem. pec-
 cator veniā. iustus grām. angelus leticiā. deniqz tota trinitas glām
 psona filij hūane carnis subam. ¶ Itē argui p^o ex eo q^d ecclia interp

De benignitate sfo. lviij

tatur ea diuersis statibz et proprietatibz assimilando dicens. Ego qua
si vitis fructificandi suauitate odoris etc. Ite in me ois gra vite etc.
Ite quasi cedrus exaltata sum in lybano etc. Ex qbz oibz argui potest qd
ipa e oibz conformabilis. et io oibz in summo tractabilis. ¶ Ite paulus
fuit oia in oibz fm assimilatoem. beatissima aut ego fm veritatem.
¶ Ite paulus diuersis hoibz et statibz se p tpe et loco conformauit fm
similitudine consuetudine et descendente. beatissima aut virgo fil et se
mel diuersis temporibz et etia oppositis se conformauit fm rem et veri
tate rei fil. etem fm rem et matribz et virginibz se conformauit et viduis
et hoibz et angelis. et io fuit improporcionabil tractabilior alijs via
toribus. Sic igitur patet qd beatissima virgo habuit fructum man
suetudinis in summo

¶ De benignitate

M Decimo de benignitate q est vt dicitur glosa largitas reru. Quod
aut illa fuerit in beatissima regine in summo probatur hoc modo
Largitas reze consistit in dando. Sed beatissima rego improporcionabil
oibz dedit. igitur improporcionabil plus oibz larga fuit. Minor pars
mo. de deo patre dicitur aplos. Qui proprio filio suo non peperit quod non oia
nobis cum illo donauit. Sed deus dedit nobis filium generando ipsum fm
diuinam naturam et eius incarnationem operando. et beatissima rego dedit no
bis filium ipsum generando fm naturam humanam ad ipsius incarnationem car
nem virginem ministrando. igitur et ipsa filium suum nobis dedit et in eo
nobis oia contulit. ¶ Ite beatissima rego dedit omne dabile. igitur fuit ma
gis larga omni viatore. Media pars. Omne dabile est deus vel creatu
ra. ipsa aut dedit deum mundo et mundum et oia deo. De primo dicitur in libro
Sap. Quam omnium bonorum mater est. De secundo. venerunt mihi oia bona
pariter cum illa. Ite ps. Benigne fac. Glo. filium mittendo et peccata
dimittendo. Sed inter omnes creaturas beatissima rego ad filium missio
nem et peccati dimissionem sola officium et ministerium exhibet. igitur impropor
cionabil plus oibz dedit et dimisit. et improporcionabil plus oibz
benigna fuit. ¶ Ite ad Corinth. Caritas est patiens est benigna. he sunt
p se. igitur ubi caritas maior benignitas maior. Sed beatissima rego in
summo habuit charitatem. et benignitatem. ¶ Ite Luce. vij. Sicut et
pater vester super ingratos et malos benignus. Glo. qd dedit eis potesta
tem filios dei fieri his qui credunt in nomine eius etc. Sed post dominum bea
tissima virgo in summo suo modo dedit nobis filios dei fieri per gratiam
nos regenerando. et post deum nobis in summo benigna fuit. Me
dia patet. de enim dedit nobis potestatem filios dei fieri per gratiam regene
rando. Beatissima aut ego dedit nobis potestatem filios dei fieri regeneratoem
nostrum generando. vnde Luce. Maria peperit filium suum primo
genitum. unum filium fm carnem genuit in quo nos omnes fm spi
ritum in filios dei regenerauit.

Rō p^a

2

3

4